

при него Господь Исусъ, и желалъ да
 съ покрести ѿ него: ала Іѡаннъ мѣ съ
 ѿречалъ на това, и говорилъ: прилич-
 нъ ѣ азъ да съ крестѣ ѿ тебе. Ала Іи-
 сусъ мѣ ѿговорилъ: ѡстави сега защо
 така намъ подобава да исполнимъ съ-
 ка правда. И като излезалъ Христосъ
 изъ водата, небеса съ ѿворили, и
 Духъ Божій слезалъ въ голубиненъ
 (галакси) видъ (образъ) на него.
 Най послѣ съ чело гласъ ѿ небото, дѣ-
 то той свидѣтельствовалъ така: Тои-
 зи ѣ возлюбленныятъ мой Сынъ, въ
 когото азъ благоизволихъ. Презъ то-
 ва съ оувѣрилъ Іѡаннъ доволно, чи
 ѣ наистинна Спасителъятъ на свѣтѣтъ
 той дѣто съ крестилъ ѿ него. Защо
 Богъ ѡбавилъ Іѡаннъ, чи онзи ѣ
 Спасителъятъ на свѣтѣтъ, надъ кого-
 то видишь Духа Свѣтаго да слѣза и
 да пребыва (ѡстава) надъ него. Спо-
 радъ това и извикалъ Іѡаннъ предъ
 сичкиятъ народъ, заради него, когато
 го видѣлъ на другитъ дѣнь чи иде кам-
 то него: это Ягнецътъ Божій, дѣто
 зема грѣховѣтъ на свѣгѣтъ! Исусъ
 былъ тогасъ на тридесѣтъ години, и

с. 11.

с. 12.

с. 13.

Марк.

гл. 1.

с. 1.

Іѡан.

гл. 1.

с. 12.

Мат. 3.

гл. 1.

с. 13.

Марк.

гл. 1.

с. 11.

Іѡан.

гл. 1.

с. 13.

с. 14.

Лук.

гл. 3.

с. 13.

наро-